

a začalo tak řídit, že by ublížilo sobě či ostatním.“

Bílý kocour přistoupil k oknu. „Slezu dolů a vysvětlím Zvířeti, kdo jsi, pak tě určitě pustí ven.“ Zhluboka se nadechl. „Tak já jdu. Brzy na shledanou!“

„Tak zatím!“ Nela se chvíli dívala na místo, kde ještě před vteřinou stál. Sevřel se jí žaludek, když si představila, že se bude starat o Zvíře. *Propánakrále*, pomyslela si. *Do čeho jsem se to pustila?*

Bláznivý zámek

Asi za deset minut Nela uslyšela, že se v zámku otáčí klíč. Do ložnice vešlo Zvíře s Bílým kocourem. Nela stísněně polkla. I když věděla, že je majitel zámku hodný, stejně ji děsil.

